

[Christiani.]

hovedet en Sortering, der her finder Sted, som er strengere end Universitetets. Selve Studietiden stiller ogsaa meget store Krav til de unge, og hvis det nu er saaledes, at man betragter Studentereksamen som nødvendig for at studere ved Universitetet, hvorfor da ikke gøre det samme for Polyteknisk Læreanstalts Vedkommende? Hvorfor dele de studerende i to Dele: Studenter og dem, med Adgangseksamen? Jeg kan ikke engang sige: kun med Adgangseksamen, thi jeg betragter egentlig denne Eksamen som sværere end Studentereksamen. Man kan sagtens pege paa baade den ene og den anden fremragende Ingeniør, som ikke er Student, men det betyder naturligvis ingenting. Lignende Forhold vilde man kunne have paaavist for ethvert andet Studium, om Adgangsforholdene havde været ordnet paa samme Maade dér. Jeg mener derfor, at saa længe Universitetet forlanger Studentereksamen, bør Den polytekniske Læreanstalt ogsaa gøre det.

Jeg mener i det hele taget, at det er snarest her som i Frankrig, at det er Eliten af Ungdommen, der alene kan vente at klare det polytekniske Studium i Dag rent fagmæssigt. Derfor bør denne Ungdom have samme Almendannelsesgrundlag som Universitetets. Her staar vi nemlig ved et Punkt af allerstørste Vigtighed for den unge Ingeniør, naar han træder ud i Livet. Hans tekniske Indsigt kommer undertiden, ja, i Virkeligheden alt for ofte, til kort, fordi han ikke rent kulturelt er paa Højden, og det er naturligvis baade Synd og Skam. Jeg henstiller derfor til den højtærede Undervisningsminister, at der søges skaffet fuld Ligestilling mellem Universitetet og Den polytekniske Læreanstalt gennem alle Grader fra Adgangsbetingelserne til Rektorstillingen. En helt anden Ting er det, om man ikke staar foran en Omordning af Studentereksamen, saaledes at den alene bliver en Almendannelse-Eksamen, som alle Studenter tager, hvorefter de ogsaa tager de særlige Adgangseksaminer, som er egnet hver for sit specielle Studium. Jeg tror, det var den tidligere Rektor paa Polyteknisk Læreanstalt, Professor P. O. Pedersen, som sagde, at Idealet var, at alle Polyteknikere havde nysproglig Studentereksamen og derefter alle tog Adgangseksamen.

Sluttelig skal jeg kun udtrykke min store Glæde over at have kunnet medvirke til Dannelsen af den Regering, vi nu har, en Regering, der rummer saa megen Dygtig-

hed, som det sjældent har været Tilfældet med nogen dansk Regering, og jeg ønsker Regeringen Held og Lykke med Udførelsen af det vanskelige Arbejde, som forestaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Maa jeg, idet jeg ogsaa henviser til de Udtalelser, som den ærede sidste Taler fremkom med, sige Tak til Kirkeministeren for den Velvilje, hvormed han besvarede min Henvendelse. Men jeg vil dog indtrængende bede Kirkeministeren om ikke at indsnævre de af mig om Præstestandens vanskelige Stilling fremdragne Spørgsmaal til kun at dreje sig om et lille Tilskud til Brændselsforbruget.

Maa jeg dernæst til den højtærede Handelsminister sige, at Ministeren i sit nærmest afvisende Svar paa min Henstilling om Ændring i Krigsforsikringslovene jo henholdt sig til Udtalelser af Forvaltningsnævnene og Administrationen. Jeg vil gerne heroverfor sige, at det jo dog ikke er Administrationen og Forvaltningsnævnene, der bestemmer, hvad der skal staa i Lovene. De administrerer dem og har administreret dem godt, men det er dog Ministeren, der sammen med Rigsdagen har Ansvaret for Lovenes Indhold, og naar nu Livet og Erfaringen i de Egne, der er blevet ramt af de Skader, som Krigsforsikringen skal afbøde, har vist, at der er noget skævt — hvad der er fremdraget fra mange Sider —, som der er Grund til at ændre, vil jeg indtrængende bede Ministeren om trods de Udtalelser, der er fremkommet fra Administrationen, at tage Sagen op til en ny Behandling og muligvis fremkomme med Ændringsforslag.

Den højtærede Minister har velvilligt overladt mig et Responsum om denne Sag; her siges ganske rigtigt, at det vil volde nogen Vanskelighed at komme med Ændringer som af mig foreslaaet, men der er dog ogsaa peget paa en eventuel Udvej, nemlig den at sænke Selvrisikoens Præmie for de Skader, der er sket paa de forskellige Omraader. Ja, det var een Fremgangsmaade, og der vil ogsaa nok kunne findes andre.

Formanden: Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at den Tale, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram nu holdt, aldeles ikke kan falde ind under det, der er Forudsætningen for Tildeling af korte Bemærkninger. Det var en Tale, der hørte hjemme i den almindelige Rækkefølge. Jeg